

Proves d'accés a la universitat

Arts escèniques

Sèrie 1

Qualificació		TR	
Exercici 1			
Exercici 2			
Exercici 3			
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

La prova consta de tres exercicis. Escolliu UNA de les dues opcions (A o B) dels exercicis 1 i 2 (no cal que trieu la mateixa opció a cada exercici). L'exercici 3 és comú per a tothom.

Exercici 1

[4 punts]

Escolliu UNA de les dues opcions, A o B.

OPCIÓ A

Creeu una escena breu (de tres-centes cinquanta a quatre-centes paraules) a partir de les indicacions següents:

- tema: el retrobament;
- personatges: dos amics i les seves parelles (del gènere que vulgueu, en cada cas);
- espai: l'interior d'un pis d'un poble del Bages;
- temps: actual;
- diàleg: relaxat i íntim.

El text ha de contenir com a mínim DUES didascàlies de moviment i UNA de temps, i hi ha d'haver almenys QUATRE acotacions.

OPCIÓ B

Elaboreu una proposta de posada en escena (de tres-centes cinquanta a quatre-centes paraules) del fragment d'obra transcrit a continuació. Tingueu en compte els aspectes següents:

- els elements principals de la materialització escènica en relació amb el discurs teatral (diàleg, didascàlies i acotacions);
- els personatges i les coordenades de temps i espai;
- la concreció d'altres aspectes de l'escenificació que considereu pertinents.

BLANCHE (*aixecant-se lentament*): Què passa?

EUNICE (*amb naturalitat fingida*): Perdoneu: vaig a veure qui hi ha.

BLANCHE (*tensa*): Potser és per a mi?...

(*Al llindar de la porta se sent una conversa en veu baixa.*)

EUNICE (*torna somrient*): Pregunten per la Blanche.

BLANCHE: Sí! És per a mi! (*Mira STELLA i EUNICE amb expressió espantada, i després mira cap a les cortines. Se senten els compassos apagats de «La varsoviana».*) És el senyor de Dallas que estava esperant?

EUNICE: Em sembla que sí, Blanche.

BLANCHE: No estic a punt, encara.

STELLA: Digues-li que s'espera a fora.

BLANCHE: És que...

(*EUNICE torna cap a les cortines. Se sent el so molt esmorteït d'una bateria.*)

STELLA: Has fet tot l'equipatge?

BLANCHE: Falten els articles de plata de la *toilette*.

STELLA: Ah...

EUNICE (*torna*): S'esperen a fora.

BLANCHE: S'esperen? Qui?

EUNICE: Ha vingut una senyora.

BLANCHE: No m'imagino qui pot ser, aquesta «senyora»! Com va vestida?

EUNICE: Doncs... porta una espècie de... vestit jaqueta molt senzill.

BLANCHE: Potser és la... (*S'interromp, nerviosa.*)

STELLA: Anem, Blanche?

BLANCHE: Hem de passar per aquesta habitació?

STELLA: Jo t'acompanyo.

BLANCHE: Com estic?

STELLA: Preciosa.

EUNICE (*com si fos l'eco*): Preciosa.

Tennessee WILLIAMS. *Un tramvia anomenat Desig*.
Trad. de Joan Sellent. Barcelona: Adesiara, 2017, p. 140 i 141

Exercici 2

[4 punts]

Escolliu UNA de les dues opcions, A o B.

OPCIÓ A

A partir del visionament que heu fet de l'obra *Alba (o el jardí de les delícies)*, de Marc Artigau, dirigida per Raimon Molins (TNC, 2018), identifiqueu i argumenteu a quina art escènica pertany, analitzeu les característiques principals del muntatge (concepció general, temàtica, interpretació, escenografia, música, efectes sonors, etc.) i feu-ne una valoració crítica de conjunt (punts forts i punts febles). El vostre text ha de tenir entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules.

OPCIÓ B

Comenteu el fragment de la crítica de l'espectacle reproduït a continuació tenint en compte les indicacions següents:

- Identifiqueu les idees principals de la crítica.
- Enumereu i definiu els conceptes més rellevants que s'hi formulen.
- Relacioneu les idees de la crítica amb la vostra experiència pràctica a l'aula i com a espectador/a.

El vostre text ha de tenir entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules.

La gata perduda, d'Arnau Tordera i Victoria Szpunberg. Gran Teatre del Liceu, 2022.
Fotografia: Elisenda Pons.

Escrita en cinc actes pel líder de la banda Obeses, Arnau Tordera, *La gata perduda* és la seva tercera incursió en l'àmbit del teatre musical. El músic de Tona deixa enrere el pop lleuger i amable amb notes de cantautor que distingeix la música del seu grup per introduir-se amb *La gata* en una partitura que exigeix una plantilla simfònica i conjunts propis d'altres gèneres com la rumba, la música *heavy* o el *hip-hop*, en un gran treball de barreja que funciona sense cap problema com a banda sonora del desenraonat llibret de la dramaturga Victoria Szpunberg i que en el segon acte arriba a les cotes més altes. La música de Tordera, amb referències a la tradició, accents còmics i molt compartimentada estilísticament segons el perfil de cada personatge, és una bomba de rellotgeria.

Però *La gata perduda*, més enllà de si funciona com a obra de teatre musical, forma un projecte més que lloable des d'altres punts de vista, ja que per fi ha incentivat el diàleg entre una entitat com el Liceu, carregada de prejudicis d'elitisme, i el barri en el qual està inserit i al qual dona l'esquena,

el Raval, pobre, amb problemes de convivència, però solidari, multiètnic i acollidor. El Gran Teatre ha aconseguit, després d'anys de treball, implicar més de setanta associacions del barri i un miler de veïns en la concepció i producció del que anomena una «òpera comunitària», i això ja té un valor incalculable. La nit de l'estrena la sala era plena de gent del barri, curiosa i il·lusionada, que es barrejava amb les autoritats, encapçalades pel president Aragonès. Que part del vestuari s'hagi confeccionat a Top Manta o Dona Kolores o que l'òpera inclogui l'emocionant cor «Som del Raval» —un veritable himne— ja és un triomf.

Tornant al llibret de Szpunberg, la idea era que, movent-se entre àmbits de realitat i fantasia, els veïns del Raval —com si fos el poble de Fuenteovejuna— s'atrinxeressin davant un gran especulador, aconseguint el seu objectiu. Tot es fa més digerible gràcies a l'esplèndida i mastodòntica direcció d'escena de Ricard Soler Mallol —tot i que sobren les coreografies d'Anna Macau— i, sobretot, per l'esforç i la professionalitat de solistes com Pau Armengol (Magnat), Rocío Martínez (Arquitecta), Marta Infante (Curadora), Albert Casals (Detectiu), Dianne Ico (Gata), Joan Sáez (Secretari) i Óscar Peñarroya (Camell). L'àmplia massa coral formada per entitats del barri i que coordinava Cristina Colomer va transformar en una festa les seves aparicions, mentre que un concentrat Alfons Reverté, des del podi, donava sentit musical a aquesta edificant proposta.

Pablo MELÉNDEZ-HADDAD. «*La gata perduda*: les aclamades set vides de la Gata del Raval». *El Periódico* (5 octubre 2022)

Exercici 3

[2 punts: 0,5 punts per definició]

Definiu breument (de dues a cinc línies) QUATRE dels sis termes següents.

a) *Attrezzo*:

b) *Contrallum*:

c) *Debut*:

d) Escena:

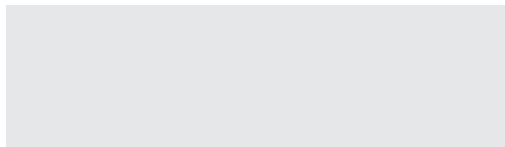
e) Gag:

f) Quarta paret:

--	--

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans